

الله ابہی - جناب عندلیب، چون آنجناب اہل راز این عبد...

عبدالہیاء

نسخہ اصل فارسی

الله ابہی

جناب عندلیب، چون آنجناب اہل راز این عبد ہستید لہذا از اسرار بیانی نمایم و آن اینست کہ این عبد را نہایت آمال و آرزو اینست کہ عبودیت خویش را در آستان مبارک در جمیع عوالم ثابت نمایم و این عبودیت محضہ را بہیچ رتبہ و مقامی تبدیل نمایم. آنچه از عبودیت این عبد ذکر شود سبب مسرت دل و جانست و علت روح و ریحان و خیمہ امراللہ بستون عبودیت بلند گردد و سدرہ امراللہ بعبودیت صرفہ و فناء بحت خدمت شود. آزادگی این عبد در این بندگیست و عزت مقدسہ اش در عبودیت آستان مقدس. پس کلّ باید بمنہا قوت بر بندگی و عبودیت جمال قدم روحی لأحبائہ الفدا قیام نمائیم تا بانوار عبودیت آفاق را روشن نمائیم و بروح فقر و فنا و عجز و ابتهال جهان وجود را روح بخشیم و باہنگ الحان بدیع عبودیت زلزہ بر ارکان عالم اندازیم و قلم آنجناب باید ترجمان قلم این عبد باشد و آنچه از این قلم ترشح نماید از آن قلم تراود یعنی در ذکر عبودیت این عبد. قلم آنجناب انشاءاللہ آیت عظمی گردد اینست کہ میفرماید.

تا نگردي فانی از وصف وجود ای مرد راه کی چشی نمر بقاء از لعل نوشین نگار

لہذا قصیدہ ئی کہ تازہ بچہت عشق آباد انشاء فرمودہ اید این را تبدیل بقصیدہ ذکر بندگی و عبودیت این عبد نمائید. یعنی از بدایت تا نہایت ذکر عبودیت این عبد باستان مقدس باشد. بہذا یفرح روحی و ینشرح صدری و تنتعش نفسی و ہذا سدرتی المنتہی و مسجدی الأقصى و جنتی الماوی و ہذا مذہبی و دینی و طریقتی و حقیقتی و حیاتی و نجاتی منذ نعومۃ اظفار ع ع

ORIGINAL

AUDIO